

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/82/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415205546
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Auxt
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6415205546.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Auxta a členiek senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a JUDr. Anny Snopčokovej, v právnej veci žalobkyne: I. U., nar. XX. I. XXXX, bytom XXX XX U. nad U., Z. XXX, zastúpená Advokátskou kanceláriou Špireková & Partners, s.r.o., so sídlom 965 01 Žiar nad Hronom, Námestie Matice slovenskej č. 6, IČO: 47 232 811, v mene ktorej koná JUDr. Barbara Špireková, usadený euroadvokát, proti žalovanému: Poštová banka, a. s., so sídlom 821 09 Bratislava, Prievozská ulica č. 2/B, IČO: 31 340 890, zastúpený AK Antol, s. r. o., so sídlom 902 01 Pezinok, Hviezdoslavova 546/14, IČO: 47 257 024, v mene ktorej koná Mgr. Pavol Antol, advokát a konateľ, o žalobe na určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy uzatvorenej dňa 4. decembra 2010, o určenie neplatnosti rozhodcovskej doložky uzatvorenej dňa 4. decembra 2010, o určenie, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o úvere zo dňa 4. decembra 2010 je bezúročný a bez poplatkov a o nároku na primerané finančné zadostučinenie v sume 1.000 eur, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Žiar na Hronom č. k. 7C/72/2015-52 zo dňa 16. novembra 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Žiar na Hronom č. k. 7C/72/2015-52 zo dňa 16. novembra 2018 p
o t v r d z u j e .

II. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej „súd prvej inštancie“, alebo „okresný súd“) výrokom I. zamietol žalobu žalobkyne na určenie, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 4. decembra 2010 je neplatná, výrokom II. zamietol žalobu žalobkyne na určenie, že rozhodcovská doložka uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 4. decembra 2010 je neplatná, výrokom III. zamietol žalobu žalobkyne na určenie, že úver poskytnutý na základe spotrebiteľskej zmluvy o úvere zo dňa 4. decembra 2010 pod číslom 6636829110 je bezúročný a bez poplatkov a výrokom IV. zamietol aj žalobu v časti uplatneného nároku žalobkyne na úhradu primeraného finančného zadostučinenia v sume 1.000 eur. O trovách prvoinštančného konania rozhodol výrokom V. a to tak, že žalovanému priznal náhradu trov konania vo výške 100 %.

1.1. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie konštatoval skutkový a právny základ uplatneného nároku žalobkyne, ktorá sa domáhala proti žalovanému určovacou žalobou určenia, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená medzi oboma subjektmi dňa 4. decembra 2010 (ďalej „dohoda o zrážkach zo mzdy“) je neplatná, rozhodcovská doložka uzatvorená dňa 4. decembra 2010 v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru (ďalej „rozhodcovská doložka“) je neplatná, spotrebiteľská zmluva o úvere zo dňa 4. decembra 2010 pod č. 6636829110 (ďalej „zmluva o úvere“) je bezúročná a bezpoplatková a uplatnila si taktiež primerané finančné zadostučinenie v sume 1.000 eur.

1.2. Žalobu zdôvodnila žalobkyňa skutočnosťou, že dňa 4. decembra 2010 uzatvorila zmluvu o úvere, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a namietla v prvom rade okolnosť, že podľa zmluvného dojednaní mal byť žalobkyni zo strany žalovaného poskytnutý úver v sume 700 eur, reálne jej však bol poskytnutý úver len v sume 670,13 eur. Namietala ako neprijateľnú zmluvnú podmienku výšku dojednaného úroku v percentuálnom vyjadrení 29,5 % úrokovej sadzby a dojednanú výšku ročnej percentuálnej miery nákladov 44,16 %, čo spolu predstavuje 73,66 %, čo žalobkyňa vyhodnotila ako hrubý nepomer práv a povinností zmluvných strán. Žalobkyňa ďalej žiadala určiť neplatnosť dojednanej rozhodcovskej doložky v zmluve o úvere, ako spotrebiteľskej zmluve, ktorú charakterizovala taktiež ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá vyžaduje v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní a obmedzuje spotrebiteľa pri uplatnení svojich práv cestou všeobecných súdov. Žiadala tiež určiť, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená v zmluve o úvere je neplatná, nakoľko značným spôsobom znevýhodňuje spotrebiteľa a vylučuje jeho účasť vo forme obrany na všeobecnom súde. Na základe existencie neprijateľných zmluvných podmienok, ktorá podľa žaloby mala zmluva o úvere obsahovať, žiadala žalobkyňa zároveň rozhodnúť o sankčnom postihu tejto zmluvy bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou. Žalobkyňa si uplatnila zároveň nárok aj na vydanie finančného zadosťučinenia v sume 1.000 eur, ako dôsledok porušenia jej spotrebiteľských práv zo strany dodávateľa.

1.3. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že „v priebehu konania spoločnosť INVEST-KAPITAL, a.s., so sídlom Záhradnícka 51, 821 08 Bratislava, IČO : 35 871 334 podala do prejednávanej veci návrh na zmenu účastníka konania s odvolaním sa na uzatvorenie zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej dňa 9. júna 2015, teda po podaní samotnej žaloby medzi Poštovou bankou, a.s., ako postupcom a spoločnosťou INVEST-KAPITAL, a.s., ako postupníkom.“ Okresný súd vzhľadom na existenciu preukázanej právnej skutočnosti - zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorá nastala počas prebiehajúceho konania, vyzval právnu zástupkyňu žalobkyne na ustálenie okruhu účastníkov konania na strane žalovaného. Strana žalobkyne zostala v tomto smere nečinná, naďalej trvala na označení žalovaného podľa pôvodnej žaloby. Z uvedených dôvodov sa okresný súd pri rozhodovaní zaoberal ako prioritnou otázkou procesno-právneho charakteru vyriešením pasívnej legitímácie na strane takto označeného žalovaného podľa ustanovenia § 80 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej „CSP“), v spojení s ustanoveniami § 524 ods. 1, 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej „OZ“).

1.4. Súd prvej inštancie v dôvodoch rozsudku okrem iného uviedol: „Žalobkyňa prostredníctvom splnomocnenej právnej zástupkyne namietla skutočnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 53 ods. 4 písm. b/ OZ, s odkazom na zákaz prevodu práv a povinností zo spotrebiteľskej zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa. Konštatovala, že v danom prípade pri existencii zmluvy o postúpení pohľadávky je nutné kvalifikovať zmluvu o postúpení pohľadávky medzi spoločnosťami Poštová banka, a.s. a spoločnosťou INVEST-KAPITAL, a.s. za neplatnú z dôvodu okolnosti, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávky medzi týmito subjektmi došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky žalobkyne ako dlžníčky voči svojmu veriteľovi. Žalobkyňa zároveň po procesno-právnej stránke namietla okolnosť, že v zmysle ustanovenia § 524 ods. 1, 2 OZ, na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorou dochádza k zmene v osobe veriteľa, do nového právneho vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom nastupuje namiesto pôvodného veriteľa nový veriteľ bez toho, že by sa inak tento vzťah zmenil. Namietla skutočnosť, že pohľadávka prechádza v stave, v akom existuje v čase postúpenia, vrátane jej príslušenstva. Zároveň vytkla správnu skutočnosť, že predmetom postúpenia pohľadávky môže byť len určitá pohľadávka, t. j. právo na plnenie od dlžníka, nie však celý záväzkový vzťah, z ktorého pohľadávka vznikla, nakoľko v takomto prípade by už išlo o zmenu zmluvy, teda o zmenu vzájomných práv a povinností tvoriacich obsah záväzku, ktorá predpokladá v zmysle ustanovenia § 493 OZ dohodu zmluvných strán. Z tohto pohľadu konštatovala, že na základe zmluvného vzťahu a to zmluvy o postúpení pohľadávky nedošlo k prevodu práv a povinností z tohto právneho úkonu zo spoločnosti Poštová banka, a.s. na spoločnosť INVEST-KAPITAL, a.s.“.

1.5. Súd prvej inštancie sa vysporiadal s námietkami žalobkyne a uviedol: „Čo sa týka prvej námietky zo strany žalobkyne ohľadom aplikácie Ustanovenia § 53 ods. 4 písm. b/ OZ, podľa ktorého zákonného ustanovenia za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú aj ustanovenia, ktoré dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa, súd túto námietku zo strany žalobkyne považoval za irelevantnú. Súd prvej inštancie

ďalej dôvodil, že Zákonnodarca prevod práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa, bez súhlasu spotrebiteľa, ak by týmto prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa kvalifikuje *expressis verbis* ako neprijateľnú zmluvnú podmienku uvedenú v spotrebiteľskej zmluve. V súdnej veci však nie je možné konštatovať, že by samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere pod číslom 6636829110 obsahovala pri jej uzatváraní alebo v jej formulárovej zmluve takúto podmienku. Podľa názoru súdu zákonnodarca v citovanom ustanovení § 53 ods. 4 písm. b/ OZ kvalifikuje ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá by musela byť obsiahnutá v samotnej formulárovej zmluve o spotrebiteľskom úvere a nie je túto neprijateľnú zmluvnú podmienku možné zamieňať s inštitútom zmluvy o postúpení pohľadávky upravenej v zmysle § 524 OZ. Preto v tejto časti okresný súd kvalifikoval námietku zo strany žalobkyne ako nedôvodnú.“

1.6. Súd prvej inštancie sa v ďalšom bode odôvodnenia rozsudku zaoberal námietkou platnosti, respektíve neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky medzi spoločnosťami Poštová banka, a.s. (ďalej len „postupca“) a spoločnosťou INVEST-KAPITAL a.s., Hattalova 12 C, 831 03 Bratislava (ďalej len „postupník“), v ktorom okrem iného uviedol : „Z ustanovenia § 524 ods. 2 OZ vyplýva, že s postúpenou pohľadávkou prechádza nie len jej príslušenstvo, ale aj všetky práva spojené s pohľadávkou. Týmto právami sú podľa ustálenej súdnej praxe aj práva zo zabezpečenia pohľadávky a to aj voči tretím osobám. Táto právna skutočnosť vyplýva aj z ustanovenia § 528 ods. 1, podľa ktorého, ak je splnenie postúpenej pohľadávky zabezpečené záložným právom, ručením alebo iným spôsobom, je postupca povinný o postúpení pohľadávky podať správu osobe, ktorá zabezpečenie záväzku poskytla. Zmluva o postúpení pohľadávky sa stáva perfektnou v momente jej vzniku. Podmienkou jej platnosti nie je odovzdanie písomností potrebných na vymáhanie pohľadávky, ani prevzatie dojednanej odmeny, ani súhlas dlžníka. Na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje súhlas dlžníka, pretože zmenou v osobe veriteľa sa nemení obsah záväzku, postúpenie pohľadávky sa preto nedotýka práv a povinností dlžníka, ktoré pre neho vyplývajú zo záväzku. Na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa dokonca nevyžaduje ani to, aby dlžník o nej vedel. Z právneho vzťahu medzi postupcom a postupníkom neprislúchajú dlžníkovi vôbec žiadne námietky, ktoré by sa týkali platnosti, či neplatnosti dohody o postúpení pohľadávky. Dlžník nie je oprávnený namietat' relatívnu neplatnosť, či neúčinnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ako právny úkon urobený postupcom a postupníkom, nakoľko aj prípadná neplatnosť, či neúčinnosť postúpenia pohľadávky by mala pre dlžníka len ten právny dôsledok, že by mal povinnosť plniť pôvodnému veriteľovi. Pokiaľ teda žalobkyňa v konaní namietala ako dlžníčka neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky medzi spoločnosťami Poštová banka, a.s. ako postupcom a INVEST-KAPITAL, a.s., ako postupníkom, túto námietku žalobkyne súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd potom vyhodnotil samotnú zmluvu o postúpení pohľadávky ako perfektnú a právne účinnú.“

1.7. V nadväznosti na uvedené potom súd prvej inštancie s poukazom na ustanovenia § 60 a § 61 CSP vyhodnotil, že : „Z prevedeného dokazovania vyplynula pre súd právna skutočnosť, že v danom prípade došlo v priebehu konania k prechodu práv a povinností z pôvodne označeného žalovaného Poštová banka, a.s., IČO: 31 340 890 zmluvou o postúpení pohľadávky na spoločnosť INVEST-KAPITAL, a.s., so sídlom Záhradnícka 51, Bratislava, IČO: 35 871 334. Z takéhoto pohľadu sa javí na strane označeného subjektu na strane žalovaného nedostatok pasívnej legitimácie. Vzhľadom na hore uvedené skutočnosti súd žalobu zamietol vo všetkých uplatnených nárokoch podľa petitu žaloby.“

1.8. O trovách prvoinštančného konania okresný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a priznal úspešnej strane sporu - žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala žalobkyňa v zákonom stanovenej lehote odvolanie z dôvodov že napadnutým rozsudkom boli porušené tak hmotnoprávne normy, ako i procesnoprávne normy. Predovšetkým podľa jej názoru neboli splnené procesné podmienky pre vydanie rozhodnutia, ďalej súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má zároveň inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a rovnako nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a napokon rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobkyňa s poukazom na § 53 ods. 4 písm. b/ OZ naďalej zotrváva na názore, že dodávateľ nesmie previesť práva a povinnosti zo spotrebiteľskej zmluvy na iného dodávateľa bez

súhlasu spotrebiteľa. Podľa tohto ustanovenia tak nesmie urobiť vtedy, ak by sa týmto prevodom zhoršila vymožitelnosť alebo zabezpečenie pohľadávky a okresný súd tak mal v tejto spotrebiteľskej veci označiť zmluvu o postúpení pohľadávky za neplatnú a rozpornú a návrh postupníka na zmenu účastníka konania zo dňa 10. júna 2015 zamietnuť. Žalobkyňa poukázala aj na tú skutočnosť, že jediným akcionárom postupníka je spol. STRIDEON HOLDINGS LIMITED z Cyperskej republiky a s ohľadom na nároky žalobkyne voči žalovanému by situovanie nového dlžníka do iného štátu zhoršilo vymožitelnosť práva spotrebiteľa.

2.1. Odvolateľka ďalej s poukazom na § 524 ods. 1, 2 OZ argumentuje, že predmetom postúpenia môže byť len určitá pohľadávka, t. j. právo na plnenie od dlžníka, nie však celý záväzkový vzťah z ktorého pohľadávka vznikla, pretože v takom prípade ide už o zmenu zmluvy a teda zmenu vzájomných práv a povinností tvoriacich obsah záväzku, ktorá predpokladá podľa § 493 OZ dohodu zmluvných strán. Keďže k uzatvoreniu dohody podľa § 493 OZ medzi zmluvnými stranami zmluvy o úvere nedošlo, postupník nevstúpil do záväzkového vzťahu namiesto žalovaného, teda nie je pasívne legitimovaný a nemôže byť účastníkom konania, predmetom ktorého je určenie čiastočnej neplatnosti právneho úkonu, z ktorého postúpená pohľadávka vznikla.

2.2. Odvolateľka ako ďalší odvolací argument uviedla, že podľa jej názoru k postúpeniu pohľadávky žalovaného na postupníka došlo v rozpore s § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej „Zákon o bankách“), podľa ktorého ustanovenia je toto neplatný právny úkon (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. apríla 2018 sp. zn. 1 Cdo 147/2017), zároveň poukázala na ďalšie špeciálne podmienky popri všeobecných ustanovených v OZ), za ktorých môže byť banková pohľadávka (alebo jej časť) postúpená podľa tohto ustanovenia. Splnenie osobitných zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky sa vyžaduje z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom (mimo banky) už nie je zachovaná možnosť dohľadu a dozoru Národnej banky Slovenska, ako centrálnej banky. Následkom postúpenia pohľadávky, ohľadne ktorej cesia podľa § 525 OZ alebo podľa špeciálnych predpisov nie je dovolená, je absolútna neplatnosť zmluvy o postúpení pre jej rozpor so zákonom (§ 39 OZ). Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadne ktorej to zákon zakazuje, (alebo ohľadne ktorej postúpenie podmieňuje splnením zákonných podmienok, ktoré splnené neboli), ide o cesiu neplatnú od počiatku ex tunc a jej neplatnosť nemožno zhojiť. Prípadné písomné oznámenie postupcu (banky) žalobcovi o postúpení pohľadávky nie je výzvou, ako má na mysli citované ustanovenie a ani ju nenahrádza. Žalobkyňa preto zotrváva na pôvodnom právnom stanovisku prezentovanom aj v prvoinštančnom konaní, že žalovaný nepreukázal splnenie zákonom požadovaných predpokladov na postúpenie splatnej pohľadávky a zmluva o postúpení pohľadávky bola neplatná, preto postupca (žalovaný) zostáva veriteľom svojej pohľadávky, ktorá na postupníka pre neplatnosť zmluvy neprešla.

2.3. Žalobkyňa ďalej v odvolaní uviedla, že rozhodnutie súdu prvej inštancie spochybňujúce vecnú pasívnu legitimáciu žalovaného je najprekvapujúcejšie vo výroku IV. rozhodnutia, ktorým súd žalobu v časti uplatneného nároku žalobkyne na úhradu primeraného finančného zadosťučinenia v sume 1 000 eur zamietol. Žalobkyňa poukázala na § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov (ďalej „Zákon o ochrane spotrebiteľa“) a argumentuje, že toto ustanovenie priznáva spotrebiteľovi právo na súdnu ochranu a na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti zodpovedá. Touto osobou je žalovaný, ktorý so žalobkyňou uzatvoril neplatnú dohodu o zrážkach zo mzdy a nie postupník, na ktorú bola pohľadávka zo zmluvy o úvere postúpená. Žalovaný je preto pasívne vecne legitimovaný subjekt ako porušiteľ práva žalobkyne na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľskej zmluve. Rovnako aj pre určenie, že úver poskytnutý na základe spotrebiteľskej zmluvy o úvere je bezúročný a bez poplatkov a prípadný nárok na plnenie pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, je pasívne legitimovaný žalovaný, pretože ak by bezdôvodné obohatenie vzniklo, povinnosť vydať ho má ten, kto sa bezdôvodne obohatil.

2.4 V ďalších dôvodoch odvolateľka vyjadrovala svoje procesné stanovisko k meritu veci a k dôvodnosti žaloby, avšak vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie o merite veci nerozhodoval, tieto dôvody odvolací súd neuvádza, keďže nie sú odvolacími dôvodmi a netvorí predmet a rámec odvolacieho konania.

2.5 Na základe uvedených skutočností z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v rozpore s právnymi predpismi, ako aj so spravodlivosťou, žalobkyňa navrhuje, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. V dôsledku odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej „odvolací súd“, alebo „krajský súd“) (§ 34 CSP), vec preskúmal v medziach daných § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

4. Predmetom sporu bol nárok žalobkyne, ako spotrebiteľky a súčasne úverovej dlžníčky, ktorá sa domáhala proti žalovanému, úverovému veriteľovi, určovacou žalobou určenia, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená medzi oboma subjektmi v zmluve o úvere je neplatná, rozhodcovská doložka uzatvorená v zmluve o úvere je neplatná, zmluva o úvere je bezúročná a bezpoplatková a posledným petitom žaloby si uplatnila voči žalovanému primerané finančné zadosťučinenie v sume 1.000 eur. V priebehu konania však bolo okresnému súdu dňa 20. júla 2015 doručené procesné podanie postupníka, ktorý oznámil okresnému súdu, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej dňa 09. júna 2015 medzi žalovaným, ako postupcom a postupníkom, bola pohľadávka voči žalobkyni, vyplývajúca zo zmluvy o úvere, z ktorej nárokov sa žalobkyňa v danom spore domáha, postúpená na postupníka so všetkým príslušenstvom, právami, povinnosťami a zabezpečeniami, ktoré sú s pohľadávkou spojené. Postupník pripojil k procesnému návrhu na zmenu strany sporu na strane žalovaného aj konkrétnu Zmluvu o postúpení pohľadávky. Súd prvej inštancie upovedomil o tejto skutočnosti právnu zástupkyňu žalobkyne s tým, aby sa k návrhu na zmenu strany sporu vyjadrila, čím jej umožnil procesne zareagovať v súlade s § 80 CSP už aj v štádiu prvoinštančného konania.

5. Podľa § 80 ods. 1 CSP, ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže žalobca navrhnúť, aby do konania na jeho miesto alebo na miesto žalovaného vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli.

6. Podľa § 53 ods. 4 písm. b/ OZ, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa.

7. Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

8. Podľa § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom do 22. decembra 2015 (ďalej „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), ak veriteľ postúpi práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na tretiu osobu vrátane vzájomného započítania pohľadávok, postupuje sa podľa OZ.

9. Podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o

jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

10. Podľa § 296 CSP, spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania sa nepoužívajú.

11. Podľa § 291 ods. 3 CSP, ak je spotrebiteľ zastúpený advokátom, ustanovenie § 296 sa nepoužíja.

12. Podľa § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností stanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

13. Keďže žalobkyňa, ako odvolateľka, zotrúva aj v štádiu odvolacieho konania na svojom procesnom stanovisku, že postúpenie pohľadávky z postupcu (žalovaného) na postupníka, ku ktorému došlo po začatí konania, je neplatné a postupník sa nestal nositeľom práv ani povinností zo Zmluvy o úvere. Odvolací súd z hľadiska predmetu odvolacieho konania mal listinne preukázané, že Zmluvou o postúpení pohľadávky došlo k postúpeniu pohľadávky, uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovanou teda je k nárokom ktoré si žalobkyňa určovacou zmluvou uplatňuje (viď. čl. II. Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 09. júna 2015 čl. 26 - 28). Odvolací súd sa plne stotožňuje s výrokmi a rozsudku prvej inštancie a konštatuje, že zmluva o postúpení pohľadávky sa stáva perfektnou v momente jej vzniku (v konkrétnom prípade teda dňom 09. júna 2015) a podmienkou jej platnosti nie je ani súhlas dlžníka, pretože na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje súhlas dlžníka (§ 524 ods. 1 OZ). Súčasne správne rozhodol súd prvej inštancie aj ďalšiu zásadnú skutočnosť, vyplývajúcu zo zákonnej dikcie a to, že s postúpenou pohľadávkou prechádza nie len jej príslušenstvo, ale aj všetky práva spojené s pohľadávkou, pričom takými sú podľa ustálenej súdnej praxe aj práva zo zabezpečenia pohľadávky a to aj voči tretím osobám (§ 524 ods. 2, v spojení s § 528 ods. 1 OZ). S poukazom na uvedené potom neobstojí odvolací argument žalobkyne, že predmetom postúpenia môže byť len určitá pohľadávka, t.j. právo na plnenie dlžníka, nie však aj celý záväzkový vzťah. Odvolací súd konštatuje, že zo samotnej Zmluvy o postúpení pohľadávky z čl. III bodu 1. výslovne vyplýva, že Touto Zmluvou postupuje Postupca na Postupníka ku dňu účinnosti tejto Zmluvy Pohľadávku vyplývajúcu zo Zmluvy o úvere spolu so všetkým príslušenstvom, všetkými právami a povinnosťami a zabezpečeníami, ktoré sú s Pohľadávkou spojené. Postupca ku dňu nadobudnutia účinnosti tejto Zmluvy postupuje na Postupníka i práva a povinnosti vyplývajúce z rozhodcovských doložiek uzatvorených medzi Postupcom a Dlžníkom. Takéto v zmluvné vymedzenie rozsahu práv a povinností vyplývajúcich z postúpenia pohľadávky zodpovedá jednak zákonnej dikcii § 524 ods. 2 OZ, navyše aj vyvracia ďalšou odvolacou námietku žalobkyne, že okresný súd nebol oprávnený zamietnuť pre nedostatok pasívnej legitímácie žalobu vo všetkých jej petitoch, keďže sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti aj rozhodcovskej doložky ako aj neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy.

14. Pokiaľ žalobkyňa aj v odvolacom konaní zotrúva na názore, že predmetná Zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná podľa § 53 ods. 4 písm. b/ OZ, odvolací súd, zhodne so záverom súdu prvej inštancie zdôrazňuje, že uvedené zákonné ustanovenie neurčuje neplatnosť postúpenia pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ako si ho mylne vykladá žalobkyňa, ale ako priamo z dikcie tohto zákonného ustanovenia vyplýva, že za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú (okrem iných) aj ustanovenia, ktoré dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa. Je teda zrejmé, že len v prípade, ak by takáto podmienka bola zmluvne dojednaná (zmluvná podmienka), obsiahnutá priamo v spotrebiteľskej zmluve, za toho prípadu by súd bol oprávnený v súlade s § 53 ods. 5 OZ vyhlásiť takúto zmluvnú podmienku obsiahnutú v spotrebiteľskej zmluve za neprijateľnú a neplatnú,

avšak výlučne len túto zmluvnú podmienku. V Zmluve o úvere žiadne takéto dojednanie obsiahnuté nebolo. Uvedené zákonné ustanovenie, ktorým argumentuje žalobkyňa v prospech svojho názoru o neplatnosti postúpenia v danej veci, nespĺnomocňuje súd vyhlásiť za neplatnú celú osobitne dojednanú zmluvu o postúpení pohľadávky uzatvorenú samostatne postupcom s postupníkom. V predmetnej veci zjavne nejde o zmluvné dojednanie obsiahnuté v Zmluve o úvere, postúpenie pohľadávky bolo osobitne upravené medzi zmluvnými stranami ako samostatný právny úkon - zmluva a tak dôvod tvrdenej neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávky medzi žalovaným a postupníkom s poukazom na toto zákonné ustanovenie taktiež neobstojí. Rovnako ako neobstojí ani tvrdená neplatnosť Zmluvy o postúpení pohľadávky s poukazom na § 524 ods. 1, 2 OZ, ako už odvolací súd konštatoval (bod 13 rozsudku).

15. Pokiaľ odvolateľka až v štádiu odvolacieho konania poukázala na neplatnosť postúpenia pohľadávky zo žalovaného na postupníka s poukazom na § 92 ods. 8 Zákona o bankách, odvolací súd konštatuje, že tento právny argument použila žalobkyňa prvýkrát až v štádiu odvolacieho konania. Hoci ustanovenie § 296 CSP zásadu koncentrácie konania v prípade spotrebiteľských sporov obmedzuje a umožňuje spotrebiteľovi predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, teda aj v štádiu odvolacieho konania, avšak odvolací súd zdôrazňuje, že obmedzenie zásady koncentrácie aj v spotrebiteľskom spore, obsiahnuté v § 296 OZ, sa - s poukazom na § 291 ods. 3 CSP nepoužije, ak je spotrebiteľ zastúpený advokátom. Pokiaľ je teda žalobkyňa zastúpená advokátkou a použila určité právne tvrdenie prvýkrát až v štádiu odvolacieho konania, odvolací súd nebol oprávnený naň prihliadať, nakoľko išlo o novotu v odvolacom konaní.

16. Odvolací súd však súčasne zdôrazňuje, že nakoľko na prípadnú absolútnu neplatnosť Zmluvy o postúpení pohľadávky je povinný prihliadať tak okresný, ako aj krajský súd kedykoľvek v priebehu konania (teda aj v štádiu odvolacieho konania), zamerail odvolací súd svoju pozornosť na skúmanie platnosti Zmluvy o postúpení pohľadávky z titulu nutnosti ex offio prieskumu eventuálnej absolútnej neplatnosti tejto zmluvy, pretože prípadný záver odvolacieho súdu, že konkrétna Zmluva o postúpení pohľadávky je absolútne neplatná, či už s poukazom na ustanovenia lex generalis, (§ 524 ods 1 OZ) alebo iných ustanovení lex specialis (zákon o Spotrebiteľských úveroch a zákon o bankách), potom by takýto záver odvolacieho súdu mal priamy súvis na vecnú správnosť odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu.

17. Odvolací súd sa už vysporiadal s tým, že z OZ (lex generalis) nevyplývajú žiadne zákonné dôvody pre vyslovenie absolútnej neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávky, preto podrobil prieskumu osobitné právne normy (lex specialis), z ktorých by bolo možné vyvodíť neplatnosť postúpenia pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy, a to Zákon o bankách (§ 92 ods. 8), prípadne Zákon o spotrebiteľských úveroch.

18. V § 17 ods. 1 Zákon o spotrebiteľských úveroch bolo ustanovené, že ak veriteľ postúpi práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na tretiu osobu vrátane vzájomného započítania pohľadávok, postupuje sa podľa OZ. (pričom poznámkou pod čiarou odkazuje na § 524 ods. 1, 2 OZ). Nestanovuje teda na platné postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľského úveru žiadne ďalšie podmienky a kritériá pre neplatnosť postúpenia.

19. Taktiež odvolací súd po prieskume § 92 ods. 8 Zákona o bankách (nie z titulu odvolacej námietky, keďže novotu v odvolacom konaní nepripustil, ale z titulu povinnosti súdu ex offio prihliadať na eventuálnu absolútnu neplatnosť postúpenia) a zohľadnení všetkých podmienok a predpokladov pre postúpenie pohľadávky bankou na inú osobou (predošlá písomná výzva banky, omeškanie klienta nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, neuhradenie pred postúpením pohľadávky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva) musí konštatovať, že nie je možné ani s poukazom na uvedenú osobitnú právnu úpravu vysloviť absolútnu neplatnosť postúpenia pohľadávky banky bez súhlasu klienta, nakoľko je nevyhnutné vziať do úvahy hypotézu predmetného zákonného ustanovenie, ktoré v druhej vete, za bodkočiarkou upravuje, že to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Práve táto okolnosť potom vylučuje záver o absolútnej neplatnosti postúpenia konkrétnej pohľadávky banky (žalovaného) voči žalobkyňi, pretože z obsahu spisu sú zrejmé okolnosti odôvodňujúce aplikáciu vylučujúcej podmienky postúpenia upravené v ustanovení § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Odvolací súd má jednak z obsahu žaloby, ako aj z listinných dôkazov obsiahnutých v spise preukázané, že žalobkyňa

naposledy plnila mesačné plátky vyplývajúce zo zmluvy na Zmluvu o úvere dňa 25. novembra 2013. Táto skutočnosť vyplýva zo skutkových tvrdení obsiahnutých v žalobe, kde žalobkyňa uvádza, že dňa 27. augusta 2013 a dňa 09. marca 2015 poveril žalovaný, ako komitent, komisionárskymi zmluvami postupne dvoch komisionárov vymáhaním pohľadávky od žalobkyni. Taktiež žalobkyňa tvrdila v žalobe, že do podania žaloby uhradila na pohľadávku žalovaného zo Zmluvy o úvere sumu 688,88 eur. Túto skutočnosť mal odvolací súd verifikovanú aj predloženými kópiami poštových poukážok dokladujúcimi jednotlivé úhrady splátok (č. l. 9 spisu), z ktorých mal súčtom jednotlivých platieb osvedčené, že skutočne spolu zaplatila žalobkyňa žalovanému sumu 688,88 eur. Súčasne mal ale odvolací súd z predložených poštových poukážok za preukázané, že posledná splátka (platba) bola žalobkyňou zaslaná dňa 25. novembra 2013 a odvtedy bola v omeškaní s dlhom voči žalovanému. Pokiaľ potom bola Zmluva o postúpení pohľadávky uzatvorená žalovaným, ako postupcom s postupníkom dňa 09. júna 2015, je zrejmé, že boli naplnené zákonné podmienky uvedené v § 92 ods. 8 Zákona o bankách, a aj výnimka z podmienok, ktoré banka musí splniť v zmysle hypotézy obsiahnutej v tomto ustanovení (veta druhá za bodkočiarkou). Odvolací súd tak konštatuje, že ani z tejto osobitnej právnej úpravy teda nevyplýva záver o absolútnej neplatnosti postúpenia pohľadávky zo žalovaného na postupníka.

20. Odvolací súd mal za preukázané, že zo žiadneho zákonného ustanovenia tak *lex generalis*, ako ani *lex specialis* nie je možné vyvodiť absolútnu neplatnosť postúpenia pohľadávky a potom záver súdu prvej inštancie, že postúpenie je platné a Zmluva o postúpení pohľadávky je právne perfektná a právne účinná, je správny.

21. S ohľadom na preukázanú existenciu právne významnej skutočnosti s ktorou sa spája prevod práv a povinností, o ktorých sa koná a to po začatí konania, je významné vyhodnotiť, či je správne označený subjekt, proti ktorému sa žalobkyňa domáha svojich nárokov.

22. Je nesporné, že žalobca, ktorý iniciuje sporové konanie a koncipuje žalobný petit, je tým subjektom, ktorý svojou žalobou vymedzuje okruh strán sporu, a pre prípad úspechu žaloby má správne označiť žalobcu, prípadne žalobcov (aktívne legitimované osoby), ale aj žalovaných (pasívne legitimované osoby), ktorý je z určitého právneho vzťahu, zo zákona, alebo iných relevantných právne významných skutočností nositeľom určitej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva a z toho titulu mu aj náleží procesnoprávne postavenie pasívne legitimovaného subjektu. Riziko nesprávneho označenia pasívne legitimovaného subjektu znáša v sporovom konaní v plnom rozsahu žalobca, ako *dominus litis*, ktorý iniciuje spor voči konkrétnemu a tvrdí o ňom, že je nositeľom určitej povinnosti, ktorá je významná z hľadiska vymedzenia rozsahu a predmetu sporu v zmysle petitu žaloby.

23. Pokiaľ bolo preukázané platné a právne účinné postúpenie pohľadávky zo žalovaného na iný subjekt a žalobkyňa na túto skutočnosť, aj napriek výzve súdu, procesne nezareagovala v súlade s ustanovením § 80 ods 1 CSP a naďalej trvala na pasívne legitimovanom subjekte ako pôvodne žalovanej, je tak správny záver súdu prvej inštancie, ktorý žalobu pre nedostatok pasívnej vecnej legitimácie v celom rozsahu zamietol.

24. Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní poukázala na to, že súd prvej inštancie nebol oprávnený zamietnuť žalobu aj vo výroku IV. v časti uplatneného nároku žalobkyne na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 1.000 eur, odvolací súd konštatuje, že je možné (a nutné) vytknúť súdu prvej inštancie, že svoje rozhodnutie vzťahujúce sa k tomuto výroku osobitne žiadnymi úvahami ani právne neodôvodnil, čím sa stal rozsudok v tejto časti arbitrálny a nepreskúmateľný, ale tento nedostatok, odôvodnenia rozsudku okresného súdu odvolací súd odstránil konštatovaním, že nárok žalobkyne na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je eventuálnym nárokom a je ho možné priznať ako určitú finančnú satisfakciu v prípade porušených spotrebiteľských práv výlučne a ak si úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti na súde (§ 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa). Ide teda svojou povahou o akcesorický, závislý nárok, ktorý je svojou podstatou striktnie viazaný na úspešnosť uplatnenia porušeného práva spotrebiteľa na súde. V konkrétnom prípade však žalobkyňa úspešná so svojim nárokom nebola a doposiaľ nie je žiadne súdne rozhodnutie, ktorým by bolo judikované porušenie jej spotrebiteľských práv. Ani táto odvolacia námietka preto dôvodná nie je.

25. Možno potom zhrnúť, že právne a skutkové závery, na základe ktorých súd prvej inštancie meritórne rozhodol, boli vecne správne a námietka nedostatku pasívnej legitimácie žalovaným bola opodstatnená.

26. V nadväznosti na vecnú správnosť meritórnych výrokov I. až IV. je potom vecne správny aj závislý výrok o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, pokiaľ okresný súd výrokom V. vyslovil, že žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania vzhľadom na jeho plný procesný úspech ohľadom zamietnutia žaloby a to v rozsahu 100 %. Súd prvej inštancie rozhodol v súlade so zásadami obsiahnutými v § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP.

27. Odvolací súd z uvedených dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., II. III. a IV., ako aj v závislom výroku V. podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

28. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu strán v konaní (§ 255 ods. 1 CSP) a vyslovil, že žalovanému, ktorému by ako procesne plne úspešnej strane v odvolacom konaní inak vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči procesne neúspešnej žalobkyni, náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva, nakoľko si žiadne trovy v odvolacom konaní neuplatnil a z obsahu spisu vznik žiadnych trov odvolacieho konania na jeho strane nevyplýva (k odvolaniu žalobkyne sa nevyjadril).

29. Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).